

РЕШЕНИЕ

№ 4275

гр. София, 03.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 15.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3979** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [жк], [улица], „С. център”, ет. 2, офис 40-46, срещу задължителни предписания изх. № 66-18-5; 66-18-12 и 66-17-34 / 24. 02. 2011 г. на финансов ревизор при Столично управление „Социално осигуряване”, потвърдени с Решение № 174 / 12. 04. 2011 г. на Главен директор на Столично управление „Социално осигуряване”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен поради липсата на компетентност на издателя на акта и нарушение на целта на закона, тъй. По същество моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорените задължителни предписания изх. № 66-18-5; 66-18-12 и 66-17-34 / 24. 02. 2011 г. на финансов ревизор при СУСО.

Ответникът – Финансовия ревизор при Столично управление „Социално осигуряване”, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № П-989/ 23. 02. 2011 г. на директор дирекция Администрация „КПК” при СУСО, е наредено извършването на проверка в [фирма] от финансовия ревизор Д. Х. – К..

Със задължителни предписания изх. № 66-18-5; 66-18-12 и 66-17-34 / 24. 02. 2011 г. на финансов ревизор при Столично управление „Социално осигуряване са дадени предписания на [фирма], в качеството му на осигурител, да заличи информация в Регистъра на осигурените лица за три физически лица. Предписанията са връчени на 24. 02. 2011 г.

С жалба, вх. № 661-8-5 / 10. 03. 2011 г., са обжалвани горепосочените предписания пред директора на СУСО.

С Решение № 174 / 12. 04. 2011 г. на Главен директор на Столично управление „Социално осигуряване” е оставена без уважение жалбата на [фирма].

С жалба вх. № 66-17-34 / 28. 04. 2011 г., жалбоподателят е оспорил задължителните предписания и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

По делото няма представени доказателства за датата на връчване на решението на горестоящия административен орган, поради което в интерес на жалбоподателя следва да се приеме, че се оспорва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването и подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорените задължителни предписания са издадени от компетентния орган, въпреки твърденията в обратния смисъл в подадената жалба.

Съгласно чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения имат право да дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт.

В тази връзка, е неотнормено представеното от пълномощника на жалбоподателя копие от решение на Административен съд Плевен, доколкото мотивите изложени в него не се споделят от настоящия състав и освен това, практиката на ВАС, касаеща оспорването на задължителните предписания на орган на НОИ, е абсолютно постоянна. По делото е представено копие от допълнително споразумение към трудов договор, от което е видно, че Д. Х. – К., е назначена на длъжността финансов ревизор, като съобразно раздел III, т. от длъжностната ѝ характеристика дава задължителни предписания за спазване разпоредбите по ДОО и ЗГВРСНР.

Изрично в чл. 15 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, е предвидено, че контролът за спазване на наредбата се осъществява от Националната агенция за приходите и Националния осигурителен институт във връзка с възложените им дейности.

Безспорно съгласно чл. 33, ал. 3, т. 4 и т. 7 от КСО, Националния осигурителен институт, осъществява контрол по спазване на осигурителното законодателство във връзка с възложените му дейности и събира информация и поддържа информационна система за осигурените лица, осигурителите и самоосигуряващите се лица, поради което съдът счита, че оспорените задължителни предписания са издадени от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия.

Неоснователни са и доводите за нарушение целта на закона, свързани с твърденията, че от страна на НОИ, можело служебно да се заличи погрешно

подадената информация.

Действително, на основание чл. 3, ал. 10 (нова - ДВ, бр. 6 от 2011 г., в сила от 1.01.2011 г.) от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г., при неизпълнено в срок влязло в сила задължително предписание по чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСДО, за заличаване на данни, подадени с декларация образец № 1 за лицата по чл. 4, ал. 1,2 и ал. 3, т. 5 и 6 от КСО, Н. осигурителен институт заличава същите данни, като подава декларация образец № 1 на електронен носител по реда на наредбата. Нормата обаче изисква задължителните преписания да са влезли в сила, какъвто безспорно не е настоящия случай, доколкото същите са оспорени в рамките на настоящото производство.

В същото време, видно от представения констативен протокол вх. № 59 / 24. 02. 2011 г. за извършената проверка на [фирма], е установено че лицата Д. М. С. за периода от 01. 02. 2010 г. до 30. 04. 2010 г., Р. Й. В. за периода м. 01. 2010 г. и И. Д. М. за периода м. 11. 2010 г., са полагали труд за [фирма] без трудово правоотношение и не са подлежали на осигуряване на друго основание, тъй като са получавали обезщетения за безработица. Получените възнаграждения за положен труд без трудово правоотношение са под една минимална работна заплата установена за страната, след намаляване им с разходите за дейността. В резултат на това липсва основание за осигуряване на основание чл. 4, ал. 3, т. 5 и т. 6 от КСО, поради което правилно са издадени оспорените задължителни предписания да се заличат данните по декларация обр. № 1, съгласно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

По делото се направи искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, което съда с оглед изхода на спора намира за основателно, в размер определен съобразно разпоредбите на чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу задължителни предписания изх. № 66-18-5; 66-18-12 и 66-17-34 / 24. 02. 2011 г. на финансов ревизор при Столично управление „Социално осигуряване”, потвърдени с Решение № 174 / 12. 04. 2011 г. на Главен директор на СУСО.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [жк], [улица], да заплати на Столично управление „Социално осигуряване” юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

